

[Undervisningsministeren]

gøres obligatorisk for kommunerne. Der er tale om, at en lang række kommuner er begyndt at etablere forskellige ordninger, og de har efterlyst nogle vejledende retningslinjer, og det er disse vejledende retningslinjer, vi nu er i færd med at udarbejde. På den baggrund kan jeg selvfølgelig ikke have nogen oversigt over, i hvilket omfang kommunerne vil bruge det, og i øvrigt heller ikke over, hvordan kommunerne fortsat udvikler sig på dette område.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvor i loven det er, der i dag er lovhjemmel for skolepasningsordninger. Er det ikke korrekt, at det er i bistandsloven, og at det således er socialministeren, der faktisk skulle tage sig af dette område?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal nøjes med at citere, hvad jeg sluttede mit svar til hr. Ole Vig Jensen med:

»Det undersøges for tiden, om dette vil kunne ske, uden at folkeskoleloven ændres.«

Hermed sluttede spørgsmålet.

13) Til handelsministeren af:**Svend Haugaard (RV):**

»Vil ministeren inden for rammen af kurssikrede udlandslån forbeholde et særligt beløb for håndværk og mindre industri?«

(Spm. nr. 172).

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg kan oplyse, at K-låneordningen, som den jo kaldes, tager sigte på at fremme konkurrenceevnen i virksomheder, der gennem eksport i særlig grad konkurrerer med tilsvarende virksomheder i udlandet. Gennem ordningen søges for disse virksomheder tilvejebragt mulighed for lån til finansiering af virksomhedernes anlægsinvesteringer på vilkår, der søges tilnærmet de vilkår, hvorpå udenlandske konkurrerende virksomheder kan opnå lån.

Ud fra sit formål må ordningen på lige vilkår stå åben for alle kategorier af fremstillingsvirksomheder inden for industri og håndværk, både de mindre og de større virksomheder og både håndværks- og industri-

virksomheder. En kvotering af lånemidlerne på forskellige kategorier af virksomheder, som hr. Svend Haugaard rejser spørgsmål om, finder jeg uheldig. En sådan opsplitning af midlerne vil kun kunne medvirke til at svække den tilstræbte effekt af ordningen.

Selv om jeg således ikke kan gå ind for en kvotering af lånemidlerne til fordel for håndværk og mindre industri, vil jeg lægge meget vægt på, at også sådanne virksomheder kan drage fordel af denne ordning. Under de drøftelser, der i handelsministeriet har været ført med erhvervsorganisationerne og pengeinstitutterne om K-låneordningen, har vi stærkt understreget dette synspunkt. Ved ordningens nye udformning med pengeinstitutternes medvirken som formidler af lånesøgninger til Finansieringsinstituttet har man navnlig søgt hensynet til disse mindre virksomheder tilgodeset.

Svend Haugaard (RV):

Jeg kan da takke for den lille åbning, der var i de sidste bemærkninger fra handelsministeren om sympatien. Jeg kender jo vilkårene, som de er opstillet, og jeg er også klar over, at de mindre virksomheder måske har holdt sig lidt i baggrunden, men det kan der være andre grunde til, end at de ikke har behov.

Det ligger sådan, at de store virksomheder jo i højere grad har råd til at ansætte finansingenierne, som er meget hurtige i vendingen til at få planer og det hele udarbejdet. De er først på pletten, og det vil let gå sådan, at beløbet er opbrugt, når de små har fået deres beregninger lavet og begynder at ansøge. De mindre virksomheder starter næppe en besværlig procedure, hvis ikke det er sandsynligt, at de kan komme i betragtning. Derfor mener jeg, at hvis der var en særlig pulje forbeholdt dem, så ville det blive et helt andet billede; så ville de i langt højere grad være sikre på, at de kunne komme i betragtning, de ville i langt højere grad være på pletten for at ansøge.

På samme måde som vi altså har det for landbrug og gartneri, mener jeg, at det vil være rigtigt, om vi lavede denne kvoteringsordning. Jeg beklager, at ministeren ikke mener, at det er rigtigt. Jeg tror ikke, det vil svække effekten – tværtimod. Jeg tror, det vil fremme effekten, og jeg føler mig sikker på,